

Censura, adolescència i canibalisme, 30 anys del primer disc de Lax'n'Busto

El primer disc de Lax'n'Busto, «Vas de punt? ...o què!!!» (Zebra, 1989), celebra tres dècades | Repassem les anècdotes que van marcar aquell disc fundacional del rock català

Lax'n'Busto l'any 1989 | Arxiu del grup

Durant els anys vuitanta l'escena musical catalana estava marcada per la pèrdua de popularitat dels cantautors, que havien estat la base musical durant les dècades anteriors. A més de la irrupció en el panorama d'un rock d'alt voltatge, en castellà, amb nucli neuràlgic a Barcelona, amb bandes com **Loquillo y Trogloditas**, **Los Rebeldes** i **El Último de la Fila**, a final de la dècada dels vuitanta va aparèixer una onada emergent de rock en català provinent de comarques.

D'aquest primer corrent en van sortir grups que s'acabarien convertint en massius, com ara **Sau**, **Sopa de Cabra**, **Sangtraït** o **Lax'n'Busto**. Aquests últims venien del Vendrell, i aquesta setmana fa justament trenta anys que van publicar el primer disc, *Vas de punt?... o què!!!* (Zebra, 1989). Amb motiu d'aquestes tres dècades fem retrospectiva i aprofundim en les curiositats de la creació i de la repercussió del disc.

La història del primer disc

Vas de punt... o què!!!, el primer disc de **Lax'n'Busto**, va estar autofinançat pels mateixos membres del grup. Com que en aquell moment eren adolescents i la seva capacitat adquisitiva no arribava per pagar les despeses d'edició, van haver de demanar un crèdit de dos milions i mig de pessetes, és a dir de 15.000 euros. La gravació del disc es va fer a l'estudi 84 i sense gaires dificultats, només una. **Pemi Roviro**, guitarrista del grup del Baix Penedès, estava a fent la mili a Melilla i va haver de demanar tots els permisos disponibles per anar un mes a poder enregistrar el disc.

El treball el va publicar la discogràfica Zebra, que amb **Lax** editava la seva segona referència després del *Bestiari* de **Guillermina Motta** del mateix any 1989. Amb la sortida al mercat d'aquest debut, **Lax** van créixer molt; tant, que va decidir gravar el seu primer videoclip del tema que obria el disc, "Tinc fam de tu". El dia de l'enregistrament el grup va arribar al set de rodatge sense haver dormit, ja que venien de veure **Ramoncín** a la sala Zeleste la nit anterior i se'ls havia fet de dia.

Aquesta cançó té un origen convuls. "Tinc fam de tu" va estar escrita per Jesús Rovira, baixista i compositor de la banda, i es basava en fets reals. Rovira es va inspirar en una història que va llegir al diari sobre un japonès que havia matat la seva dona a París i se l'havia menjat de mica en mica.

[youtube/]https://www.youtube.com/watch?v=z-uxLwvleFs

El cas Carme Flavià

Una de les anècdotes més destacades d'aquest primer àlbum dels vendrellencs és que conté la primera cançó censurada després de l'època franquista a l'estat espanyol. Carme Flavià va ser una professora de Jesús Rovira durant el BUP que li havia suspès algunes assignatures a tercer. Va haver de quedar-se tot l'estiu estudiant, i per això va decidir dedicar-li una cançó. "Carme Flavià" formava part del seu repertori habitual, el problema però va aparèixer quan es van començar a fer famosos i van publicar el seu primer disc, on constava aquesta cançó.

Aquest primer *boom* els va portar a tenir més i més concerts, fins que la seva gira els va portar a Valls, localitat de procedència de la mestra. Quan van tocar "Carme Flavià" tots els professors de l'escola, que havien acompanyat la mestra al concert, els van tirar ous. Tot i l'escabrosa anècdota, el concert va anar bé i els organitzadors els van demanar de repetir a la capital de l'Alt Camp, i a més en una festa mítica que només se celebra cada deu anys. Aquella vegada, en lloc d'ous, el grup va rebre un requeriment de Flavià i una ordre del jutjat que els prohibia tocar la cançó, perquè la professora estava farta que els seus alumnes li cantessin a l'aula, fins i tot deia que li escrivien la lletra del tema a la pissarra.

En lloc de tocar "Carme Flavià", la banda va decidir versionar "Lonely Boy" dels **Sex Pistols**, que té la mateixa cadència d'acords que "Carme Flavià". En acabar la versió dels punks londinencs, van seguir tocant els acords i tot el pavelló va començar a cantar el tema dedicat a la professora a ple pulmó. Flavià va portar càmeres al concert i va gravar l'actuació per després denunciar al grup i reclamar-los sis milions de pessetes com a indemnització.

Finalment, van arribar a un acord, pel qual ella retirava la denúncia i ells cremaven tots els discos que no havien estat venuts encara i reeditaven l'LP sense la cançó en qüestió. Curiosament, la persona encarregada de respondre la demanda imposada per la professora va ser l'actual conseller d'ensenyament de la Generalitat, Josep Bargalló, amic de la mànager del grup, Elisabet Francesc.

Aquestes i moltes més anècdotes sobre els anys daurats del rock català les trobareu al llibre d'Oriol Rodríguez *Tocats de l'ala* (Contra, 2018).